

◀ ULLA WEST

JAG SKRIVER OM konstnärlig forskning och om artists' books på min gamla skrivmaskin, Olivetti Valentine, som förberedelse för det offentliga samtalet dit jag inbjudits att ha synpunkter utifrån två föreläsningar om dessa två områden. Fem meter text på en lång pappersremsa blir det, ett flöde av reflektioner som är mina synpunkter grundade i erfarenheter från min konstnärliga praktik, från olika samarbeten, från samverkan i forskningsprojekt, det är en remsa med synpunkter. Förberedelserna inför samtalet på Kulturhuset är mycket mer omfattande än vad som framkommer under de minuter jag får utrymme att prata eller de få rader jag skriver här eller den längre sammanfattning som publiceras på Grafiknytt's hemsida.

Att delta i detta samtal är en del av mitt konstnärliga arbete. Min övergripande reaktion på de båda föreläsningarna relaterar jag till min praktik: I mitt sätt att arbeta föreligger ingen motsättning mellan teori och praktik (görande), en motsättning som båda

föreläsarna omtalar och resonerar runt. Teori ingår i min praktik. Praktiken verkar inte utan teori, jag teoretiserar i praktiken och praktiserar teorin. Generaliseringen "textmässig konst" ställd mot "artefaktisk konst" som det beskrivs av Nina Bondesson är inte enligt min mening meningsadekvat. Att generalisera genom att förenkla på felaktiga och bristfälliga grunder är inte meningsadekvat, det leder till frågeställningar som inte är relevanta.

Konst, konstnärlig verksamhet, konstnärsrollen och därmed också den konstnärliga forskningen har alltid befunnit sig i ständig förvandling och omförhandling. Det ligger i det konstnärliga arbetets natur och utgör dess öppna eller subversiva potential till medverkan och förändring historiskt, socialt, politiskt. Samtidigt utgör omförhandlandet också en krass förutsättning för fortsatt överlevnad i relation till ekonomi och makt.

Ekonomi spelar alltid roll, och att fältet "konstnärlig forskning" sedan ca tio år är etablerat både på konstnärliga »

» högskolor och som ansökningskategori hos Vetenskapsrådet, är av stor betydelse. Konst fortsätter att skapas utanför universiteten och akademierna. Att det förutom i den akademiska världen öppnats en möjlig väg för processer av prövande, långsam och experimenterande art är bara positivt. Alla forskningsprojekt måste som det ser ut idag förankras och drivas inom ett lärosäte, en högskola/ett universitet, vilket gör att forskningen inte kan kallas "fri", den sanktioneras, bedrivs och verkar inom en bildningsstruktur. För att få en forskartjänst måste man passa in och det kan förstås i förlängningen vara problematiskt.

Forskning innebär möjligheten för den enskilde konstnären att under några år fördjupa sig och undersöka ett ämne i ett sammanhang med handledare och kvalificerade kolleger, att med sitt arbete ingå i en diskussion. Att få betalt för att utföra ett experimentellt arbete som sträcker sig över lång tid, ett arbete som inte på direkt sätt kan vara "lönsamt", har en avgörande betydelse.

Konstnärlig forsknings berättigande handlar om demokrati och om konstens roll i samhället. Perspektivet är förstås vidare än den enskilde konstnärens och det egna konstnärskapet.

Mina reflektioner om former och metoder för konstnärlig forskning ryms inte inom ramarna för denna sammanfattning och området "artists' books" föreslår jag som tema för ett kommande nummer av Grafiknytt.

ULLA WEST